

PRZYCINANIE (2) *sb n*

N pl przycinaniã (2).

Sł stp brak, Cn s.v. przymowka, Linde bez cytatu s.v. przyciąć.

Dokuczanie słowne, przymawianie; aculeus, cavillatio, conviciolum, morsus, opprobratio, opprobrium, sugillatio, vellicatio Cn (2) : Mimi etiam, Rymowne słowã powieści y przycinánia króm którego włłtidu ludzkie obyczãye ípomináyãce. Mqcz 221d.

przycinanie komu (1): Silli, latine Dicacites et sales, Kunšztowánie/ śmiechy/ przicińánia komu. Mqcz 393c.

Cf **PRZYCINAĆ**

ALKa